

JONATHAN WILSON

Életcélok

Épp a pszichológussal, dr. Judy Metliss-szel megbeszélte találkozóra igyekeztem, és késésben voltam – rettegtem ettől a találkától, mégpedig a harisnya-ügy miatt. Elmesélem, hogyan is történt. Öt évvel azután, hogy elkezdtem terápiára járni, elvezítettem a munkámat, és az állástalanság szülte eufória közepette (rendszerelmező vagyok, vagyis hát voltam) sikerült némi bátorságot összekaparnom, hogy elmondjam dr. Metlissnek, mit is gondolok a harisnyájáról. Már vagy egy éve azon vitáztunk, miért nem vagyok hajlandó a kanapéra ülni (az Antidepresszánsok Istene most hangosan felröhög). Frissen kirúgott alkalmazottként azonban vígan lehupantam rá.

– Miért gondolta meg magát? – kérdezte a derék doktor.

– Megőrülök, ha még egy pillantást kell vetnem a harisnyájára – feleltem.

– Értem.

– Komolyan, mindig ezt a szörnyen ronda fekete térdharisnyát veszi fel; úgy néz ki benne, mint valami ortodox zsidó feleség hat-hat kölyökkel a két karján, és ha a szoknyája alja kigombolódik, előbukkan a hájas, fehér térde és a harisnyája széle.

– Miért csak most áll elő ezzel?

– Mert képtelen voltam szemtől szembe elmondani.

A szobára ekkor csend ereszkedett, amely egészen addig kitartott, amíg a folyosó túoldalán, az épelméjűek birodalmában valaki le nem húzta a végét.

– Rendben – folytattam –, elmondtam, amit akartam. Ennyi elég is volt a kanapéból.

A következő húsz percet a szégyen és a megbánás elegyével telve, a széken remegve töltöttem. Muszáj volt az a „hájas fehér”? Nem lett volna elég a „térd”?

Dr. Metliss azonban meglepően nyugodt maradt. Végére is, ahogy hirtelenjében felmértem, meg volt győződve róla, hogy minden egyes szavam, amit neki címzek, valójában másnak szól – és vajon kinek? Természetesen anyucinak.

– Nem – kezdtem –, ennek semmi köze az anyámhoz. Mindössze a divat- és stílusérzékem hördült fel. Segíteni próbálok önnek.

– És miért érzi úgy, hogy mindenképp segítenie kell?

Jonathan Wilson angol születésű író, a 2004-es Nemzeti Zsidó Könyvdíj második helyezett regénye, az *A Palestine Affair* [Egy palesztin ügy] szerzője jelenleg az Egyesült Államokban, a Massachusetts állambeli Newtonban él. Írásait többek közt a *The New Yorker* és a *The New York Times Magazine* publikálta. 1994-ben elnyerte a John Simon Guggenheim Alapítvány ösztöndíját. A medfordi Tufts Egyetem Angol Tanszékén kreatív írást és kortárs amerikai irodalmat tanít.

Épp itt volt az ideje, hogy kibotorkáljak a friss levegőre. A Beacon utca sarkán lévő boltban vettem egy light kólát, öt lottószelvényt és egy kocsikerék méretű York Peppermint kekszet. Az édesítő és a cukor ősi, igazoltan hatékony törzsi gyógyszer.

Mivel nem volt semmi dolgom, elsétáltam a Warm Spring parkig, ahol épp egy csapatnyi nő melegített, futballmeccsre készülődve. Angliában nőttem fel, így genetikailag arra programoztak, hogy utáljam a női focit. Majd megpillantottam Adonisz az októberi nap bronzsínűre barnította arany fürtjeivel, falevelek glóriájában fürödve, amint a pálya túloldaláról közeledik felém. Igazából Adonisz, a görög fodrász volt az a Needham utcából, nem pedig az ókori isten.

– Hahó – kiáltott át hozzám. – Hát maga mit csinál itt?

– Semmit – feleltem.

– Rendben, hölgyeim – szólt Adonisz. – Csapjunk bele.

A nők felsorakoztak. Edzőjük utasítására egy kis nyújtás után körbekocogtak a pálya szélén. Amíg a bemelegítés zajlott, Adonisz odasétált hozzám.

– A bátyám, Fotisz Irakban harcolt – mondta. – Vállba lőtték. Most jött haza. Szerencsés fickó.

Mivel fogalmam sem volt, mit mondhatnék Fotisz Lysandrouval kapcsolatban, inkább csendben maradtam.

A csatorna mentén sétáltam haza. Minden, ami jó meg sport meg reményteljes meg ártatlan, akárcsak a női foci, hirtelenjében kifejezetten kívánatosnak tűnt a számomra. A feleségem, Martina, épp leveleket gereblyézett a ház előtt. Bementem, vártam két órát, majd felhívtam Adonisz.

– Lehetnék az asszisztense? – kérdeztem.

– Micsoda? – kiabált bele a telefonba.

Megismételtem a kérdést.

– Mármost mint fociedző vagy fodrász? – kérdezett vissza, én pedig így feleltem:

– Mindkettő.